T009 A HÀM IX (57) 141-A Tô ca Đạt

Đại Tạng Kinh (Linh Sơn Pháp Bảo)

SỐ 141

PHẬT NÓI KINH A-TỐC-ĐẠT Hán dịch: Đời Lưu Tống, Tam tạng Pháp sư Cầu-na-bạt-đà-la, người Thiên Trúc.

Nghe như vầy: Lúc ấy Đức Phật ở tại nước Xá-vệ, đã nói với các Tỳ-kheo: –Hãy lắng nghe lời Ta dạy. Việc cha mẹ sinh con, nuôi nấng chăm sóc thật là hết sức khó khăn vất vả. Khi con khôn lớn, cha mẹ muốn đem lại cho con những kiến thức sáng tỏ như mặt trăng, mặt trời, nên đã chỉ dạy cho con về vạn vật trong trời đất, muốn cho con nhận biết rõ về thiện ác. Này các Tỳ-kheo, với công ân như vậy, thì dù người con dùng một vai cõng cha, còn vai kia cõng mẹ, cho đến trọn cả đời như thế; người con lại dùng các thứ châu báu vô giá như ngọc minh nguyệt, ngọc bích, lưu ly, san hô, bạch châu do các loài cầm thú sinh ra, thảy đều đem trang sức trên thân cha mẹ, vẫn không đủ báo đền ân của bậc sinh thành. Cha mẹ ưa việc sát sinh, con cái phải cố gắng can ngăn cha mẹ đừng làm công việc đó nữa. Cha mẹ có tâm xấu ác, người con phải thường khuyên can làm cho cha mẹ luôn nghĩ tới việc thiện, không còn tâm ác. Cha mẹ tối tăm ít trí tuệ, không biết chánh pháp, người con nên đem lời Phật dạy giảng nói cho cha mẹ. Cha mẹ tham lam, giận dữ, ganh ghét, người con phải tùy thuận mọi trường hợp mà can gián. Cha mẹ không biết rõ về nẻo thiện ác, người con phải từ từ linh động để giảng nói cho cha mẹ nhận biết. Này các Tỳ-kheo, làm con phải nên như thế. Nếu người làm con mà sử dụng y phục muốn đẹp hơn cha mẹ mình, về ăn uống thì muốn ngon ngọt hơn cha mẹ, lời nói lại muốn lấn lướt hơn cha mẹ, sau khi chết sẽ bị đọa vào địa ngục. Người làm con luôn hiếu thuận, thờ phụng cha mẹ, gìn giữ nết hạnh như vậy, thì sau khi qua đời sẽ sinh lên cõi trời. Các Tỳ-kheo đều cúi đầu nghe lời giảng dạy hay đẹp của Đức Phật. Đức Phật nói: –Có một vị Ưu-bà-tắc là bậc hiền thiện tên Tốc-đạt, cưới vợ cho con trai, người con dâu tên Ngọc-da. Cô ta ỷ vào chồng là con trai lớn, mình là con gái nhà giàu, nên không theo lễ nghi đối với cha chồng, thờ phụng Tốc-đạt và cũng không kính trọng chồng, đã nhiều năm như vậy. Tốc-đạt lại là bậc Hiền giả Ưu-bà-tắc nên không có ý kiến gì cả. Một lần, ông đến gặp Đức Phật, tự trách: –Con cưới vợ cho con trai, là con gái nhà giàu sang trọng trong nước nên tâm rất vui mừng, nhưng cô ta về làm dâu nhà con đã vài năm nay, luôn kiêu mạn theo ý muốn riêng của mình, không theo khuôn phép làm dâu. Ngưỡng mong Đức Phật ngày mai hạ cố đến nhà con. Đức Phật im lặng không trả lời. Im lặng không trả lời là ngày mai Ngài sẽ đến. Hôm sau, Đức Phật đến nhà Tốc-đạt nhưng nàng dâu không ra chào hỏi. Đức Phật bèn dùng thần túc giáo hóa cô ta, khiến Ngọc-da sinh tâm hoan hỷ, ra ngoài chào hỏi Đức Phật. Đức Phật dạy:

–Con làm vợ người, dùng việc gì để phục vụ chồng? Ngọc-da thưa: –Con dùng cả con người con để phục vụ chồng Đức Phật dạy: –Vợ phục vụ chồng có ba điều ác, bốn điều thiện. Ba điều ác là gì? Điều ác thứ nhất là: Như người ở chung với người biếng nhác không chịu làm việc, luôn chửi mắng cả ngày, ham muốn được khen, lại ưa cãi cọ, tranh giành. Điều ác thứ hai là: Như cùng oan gia sống chung, không giữ một lòng

hướng về chồng, không mong muốn chồng được tốt đẹp, hay thành tựu các sự việc, lại cầu mong chồng chết. Điều ác thứ ba là: Như cùng kẻ trộm cắp sống chung, không giữ gìn tài vật của chồng, chỉ nghĩ tới việc lường gạt chồng, thường muốn tốt đẹp cho riêng mình, không thuận theo con cháu, chỉ nghĩ đến việc dâm dật. Người như vậy, sau khi chết bị trôi lăn trong đường ác, không biết tới lúc nào thoát ra được. Đó là ba việc ác. Còn bốn điều thiện là gì? Điều thiện thứ nhất: Vợ thấy chồng từ bên ngoài về vui mừng cũng như mẹ thấy con. Chồng có những việc cần gấp hay kéo dài, thường làm thay. Điều thiện thứ hai: Vợ phục vụ chồng như em thấy anh, trên dưới luôn hòa thuận nhau. Chồng xấu không vì vậy mà chán ghét, không nghĩ đến việc dâm dật, thường làm theo lời chồng. Điều thiện thứ ba: Vợ phục vụ chồng như bạn bè, gặp nhau liền chú ý đến nhau. Chồng từ nơi khác về cũng như trông thấy cha, anh, trong lòng vui mừng, tươi cười đón tiếp. Người vợ phải luôn giữ tâm như vậy. Điều thiện thứ tư: Vợ phục vụ chồng luôn như kẻ giúp việc dưới quyền chồng la mắng lớn cũng không chán ghét, chồng có đánh đập cũng không cho là quá đáng, chồng sai làm nhiều việc cũng không cho đấy là lao khổ. Chồng tuy xấu ác, nhưng vợ phải luôn nghĩ đến việc thiện, phải thường chăm sóc con cháu. Người như vậy, sau khi qua đời sẽ sinh lên cõi trời, sống ở cõi ấy luôn được hưởng nhiều phước báo tốt đẹp. Đức Phật nói với Ngọc-da: –Trong ba điều ác, bốn điều thiện trên, con muốn chọn điều nào để phục vụ chồng? Ngọc-da thưa: –Vợ phục vụ chồng không được dùng ba điều ác, phải sống với chồng bằng bốn điều thiện. Từ nay trở về sau, con xin dốc hết lòng để phục vụ chồng con. Từ đó Ngọc-da theo phép dâu con để phụng thờ Tốc-đạt, theo lễ nghĩa vợ chồng để phục vụ chồng mình.

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.